

tales, at altsaa enhver Besparelse eller enhver Beføstning, directe eller indirecte, berører hele Folket. Naar den ærede Minister har troet, at jeg var i Bidsfarelse med Hensyn til Beføstningerne for den Deel af det udenlandske Laan, som vi have anbefaler til Afgjørelse saasnart som muligt, der overhovedet forfalder, ikke den Deel, der ikke er forfalden, og for hvilken man ikke kan frigjøre sig, saa maa jeg hensele Dpmærksomheden paa, at der i Anmærkningerne til de to sidst forelagte Finanslove — Anmærkningerne til de tidligere Finanslove kjender jeg ikke — staaer „Prolongation for de forfaldne Afdrag $\frac{1}{4}$ pCt.“ — det var den Gjæld, den ærede Minister tænkte paa —, og at man i Anmærkningerne fra Statsrevisoratet som Bedtegning til § 26 finder anført, at der til Betaling i Finanssaaret forfaldt et Beløb af 69,750 Rbd. af Laanet i Holland, til hvis Afbetaling der ikke er taget Hensyn i Finansloven, og at denne Gjæld er prolongeret, og Gebyrerne for denne Prolongation udgjøre 959 Rbd. 20 sk. Det er næsten $1\frac{1}{2}$ pCt., og ikke $\frac{1}{4}$ pCt., og det var det, jeg hentydede til, og jeg brugte udtrykkeligt de samme Ord. — Ogsaa jeg troer med den ærede Minister, at vi om 10 Aar ville komme til meget at undre os over, hvad der nu er skeet, og det var muligt, at det blev gjensidigt.

Utsættelse: Jeg maa for Alting bede om, at, hvad jeg udtaler i denne Sag, ikke maa komme til at stille sig som nogen Tillids- eller Mistillidstilkjendegivelse. Her er ester min Anskuelse ikke Spørgsmaal, hverken om Mistillids- eller Tillidstilkjendegivelse ved dette Spørgsmaals Afgjørelse, men her er Spørgsmaal om en simpel finansiel Overveielse om, hvorledes vi komme tilrette om at afgjøre en Sag paa en heldigere og billigere Maade. Den ærede Finansminister har sagt, at, om han skulde gaae ind paa de to forffjellige Poster, som jeg omtalte, hvilket han forresten slet ikke var tilbøielig til, vilde han netop gaae i den modsatte Retning af den, jeg foreslog. Erstatningen for de Ufrie betragtede han som en Post, for hvilken vi mindst skulde være tilbøielige til, saaledes som vi have kaldet det, at stifte en ny Gjæld, da det var en virkelig ny Gjæld, hvorimod han med

Hensyn til den anden Post fuldkommen roligt vilde gjøre det, fordi han der havde et Activ ligeoverfor dette Passiv, som tilveiebragtes. Forinden jeg gaaer over til en Undersøgelse af dette, skal jeg først see at klare en Side af Sagen, som det er nødvendigt, at vi nøie overveie. Den ærede Minister har ikke sagt os, og vi have hidtil ikke vidst, om han vilde udgive disse 4 pCts Obligationer, hvorom der er Spørgsmaal, til pari, eller han vilde udgive dem til den Cours, hvori det staaer til enhver Tid; det gjør stedse nogen Forffjel. Men han har sagt: det er ikke at betragte som en Gjæld, da det kun er sædvanlige rentebærende Obligationer, vi udgive, saavidt jeg forstod ham, sagde han: saadanne rentebærende Obligationer, som vi ellers have i Bestdelse; det vil altsaa sige, det bliver ikke Gjæld, men en Formindskelse af vor Reservefond, af de Obligationer, som vi havde hos os. Dette troer jeg imidlertid kommer ud paa Det; enten det bliver en Formindskelse af Formuen eller en Forøgelse af Gjælden, saa bliver det vistnok aldeles det Samme, det bliver 4 pCt. Rente, som vi komme til at betale til Andre, istedetfor at vi, naar vi beholde dem, betalte 4 pCt. Rente til os selv, det er den hele Forffjel. Naar jeg nu vender mig til de to forffjellige Gjenstande, der foreligge, saa siger jeg: for den Gjenstand, hvorfor jeg enten skal udbetale contante Penge, eller skal skaffe en Gjæld ved at udgive disse Obligationer, vil jeg hellere gribe til at udgive Obligationer, end for den Gjæld, hvor jeg kan skaffe mig andre Betalingsmidler og ikke behøver at udgive Obligationer. Det er en naturlig Ting, at jeg, naar jeg har at vælge imellem at have mine Obligationer liggende i min Kasse, Obligationer, som jeg ikke let i vanskelige Dieblit kan omsætte til Contant, eller mine tilsvarende contante Summer, hvoraf jeg ikke har en stor Overflødighed, og som jeg behøver i paakommende Dieblit, saa gjør jeg i ugunstige Finansforhold bedst i at udlevere mine Obligationer og beholde mine contante Penge; men just fordi dette er bedre, saa passer det mig ogsaa bedre, at jeg kan liquiderer Gjælden for de Ufrie med Obligationer istedetfor med contante Penge, og med Hensyn